

پیش بینی جهت گیری های فرزند آوری برحسب مولفه بازبینی جنسی زوجین

راضیه رضایی کلانتری^۱، دکتر رمضان حسن زاده^۲

گروه روانشناسی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران r.rezaeekalantari@yahoo.com

گروه روانشناسی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران* (نویسنده مسئول) rhassanzadeh@yahoo.com

چکیده

هدف از پژوهش حاضر بررسی پیش بینی جهت گیری های فرزند آوری بر حسب مولفه بازبینی جنسی زوجین می باشد. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه پژوهش زوجین مراجعه کننده به مرکز بهداشت ساری بودند که تعداد آنها حدود ۵۰۰ نفر بود و با مراجعه به جدول کرجسی ومورگان وبه روش نمونه گیری تصادفی ساده ۲۱۵ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. برای گردآوری داده ها پرسشنامه های گرایش به فرزند آوری و خود پنداره جنسی چند بعدی مورد استفاده قرار گرفت. برای تحلیل داده های پژوهش از آمار توصیفی؛ میانگین و انحراف استاندارد و برای تحلیل فرضیه پژوهش از همبستگی رگرسیون درآمار استنباطی استفاده شد. یافته ها نشان دهنده آن است متغیر ملاک گرایش به فرزندآوری با متغیر پیش بین بازبینی جنسی باشد ($r=0.084$) با سطح معنی داری ($sig=0.019$) دارای ارتباط معناداری نمی باشد ($P>0.05$). بنابراین با ۹۵ درصد اطمینان نتیجه می گیریم بین بازبینی جنسی و گرایش به فرزندآوری رابطه معناداری وجود ندارد. واژه های کلیدی: جهت گیری های فرزند آوری، مولفه بازبینی جنسی، زوجین مراجعه کننده به مرکز بهداشت.

مقدمه

ازدواج به عنوان مهمترین و عالی ترین رسم اجتماعی برای دستیابی به نیازهای عاطفی افراد همواره مورد تأیید بوده است. رابطه زناشویی می تواند دستمایه شادی و آرامش و در غیر اینصورت زمینه ساز بسیاری از مشکلات خواهد شد. بارداری و تولیدمثل یکی از مسائل زناشویی می باشد، باروری در اکثر فرهنگ ها از ارزش بالایی برخوردار است و آرزوی بچه دار شدن یکی از محرک های انسانی است (اسپیروف، ۱۳۸۶). ازدواج مهمترین تعهدی است که افراد در بزرگسالی قبول کرده و به عنوان مهمترین و مقدس ترین نهاد اجتماعی، آن را به عنوان جایگاهی برای رشد و پرورش عاطفی همسران در نظر می گیرند و رضایت زناشویی، احساسات مرتبط با خشنودی و سازگاری در روابط بین همسران معرفی شده است (گانگون وهمکاران، ۱۹۹۹). بی شک فعالیت جنسی و جنسیت یک بخش مهم زندگی زناشویی است فعالیت جنسی در خانواده یک فرآیند لذت بخش و آرام بخش است بسیاری از زوجین بعد از آن احساس خوشایند یافته و از نظر روان شناختی رضایت لازم را پیدا می کنند و در مواقع فشار روانی و استرس فعالیت جنسی به زنان و مردان کمک می کند که به نحو شایسته با فشار زا ها مقابله کرده و آن را از بین ببرند یا اثرات مخرب آن را کاهش دهند (حسن زاده و همکاران، ۱۳۸۴).

توجه به این نکته نیز لازم است که، کاهش سطح زاد و ولد و باروری علاوه بر تأثیر قاطعی که بر میزان رشد جمعیت و از آن طریق تعدیل شتاب افزایش تعداد جمعیت داشته، بر ترکیب و ساختار جمعیت نیز تأثیر خواهد گذاشت. کاهش مستمر زاد و ولد و انتقال از باروری طبیعی به باروری کنترل شده، به تدریج ساختار سنی جمعیت را از وضعیت جوانی خارج و به طرف سالخوردگی سوق می دهد. به همین لحاظ، هرم سنی جمعیت ایران که به جرأت می توان گفت در طول تاریخ همواره قاعد های گسترده داشته و به لحاظ تمرکز بیش از ۴۰ درصد از کل جمعیت در سنین کمتر از ۱۵ سال از ساختاری جوان برخوردار بود، در دو دهه اخیر به سبب کاهش باروری تغییر شکل داده و نوعی فرو رفتگی در قاعده هرم سنی ایجاد شده است. که این امر مطالعات زیادی را به خود جلب کرده است؛ کلانتری و همکاران (۱۳۹۰) در پژوهشی با عنوان بررسی جامعه شناختی گرایش به فرزندآوری و برخی عوامل مرتبط با آن به بررسی ۳۸۶ نفر از جوانان متاهل شهر تبریز پرداختند و نتایج نشان داد مشارکت اجتماعی تأثیر کاهنده ولی متغیر گرایش مذهبی تأثیر فزاینده ای بر میزان گرایش جوانان به فرزندآوری داشته است. پرنیان (۱۳۹۲) در پژوهشی با عنوان مطالعه رابطه جهانی شدن فرهنگی و گرایش به فرزندآوری به بررسی ۶۰۰ نفر از زنان و دختران جوان شهر شیراز پرداختند و نتایج نشان داد بین تمامی مؤلفه های جهانی شدن فرهنگی شامل: فناوری نوین داده ای و ارتباطاتی، نگرش نقش جنسیتی، آگاهی از وسایل پیشگیری از بارداری، استفاده از موبایل و مشتقات آن و فردگرایی ارتباط معنی دار و منفی با متغیر گرایش به فرزندآوری وجود دارد. اوجاقلو و سرابی (۱۳۹۳) در پژوهشی با عنوان مطالعه تغییرات زمانی ارزش فرزند در ایران به بررسی ۵۰۰ نفر از زنان شهر زنان نسل های قبل از سال ۱۳۴۲ تا ۱۳۷۱ پرداختند و نتایج نشان داد فردگرایی با ارزش فرزند ارتباط منفی و دینداری با ارزش فرزند ارتباط مثبت دارد. طبق اعلام بانک جهانی نرخ رشد جمعیت ایران از سال ۲۰۲۵ به زیر یک درصد خواهد رسید و جمعیت ایران در سال ۲۰۲۵ به ۹۹٪ درصد کاهش خواهد یافت. این گزارش حاکی است، رشد اقتصادی ایران طی سالهای ۲۰۰۹ تا ۲۰۰۹ بطور متوسط ۱/۶۷ درصد خواهد بود؛ که طی دو سال اخیر این رقم ۱/۵۸ درصد بود. بانک جهانی تخمین می زند رشد جمعیت ایران طی سالهای ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۴ به ۱/۵۹ درصد کاهش یابد. افزون بر این رشد جمعیت طی سالهای ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۹ نیز به ۱/۳۳ درصد طی ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۴ به ۱/۱۳ درصد کاهش خواهد یافت (کلانتری و همکاران، ۱۳۸۹).

مطابق با آنچه ذکر شد پژوهش حاضر با هدف بررسی پیش بینی جهت گیری های فرزند آوری برحسب مولفه بازبینی جنسی زوجین تلاش دارد به این سوال پاسخ گوید آیا جهت گیری های فرزند آوری برحسب مولفه بازبینی جنسی زوجین قابل پیش بینی است؟

مواد و روش ها

1. Spuruof

2. Gangoun et al